

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

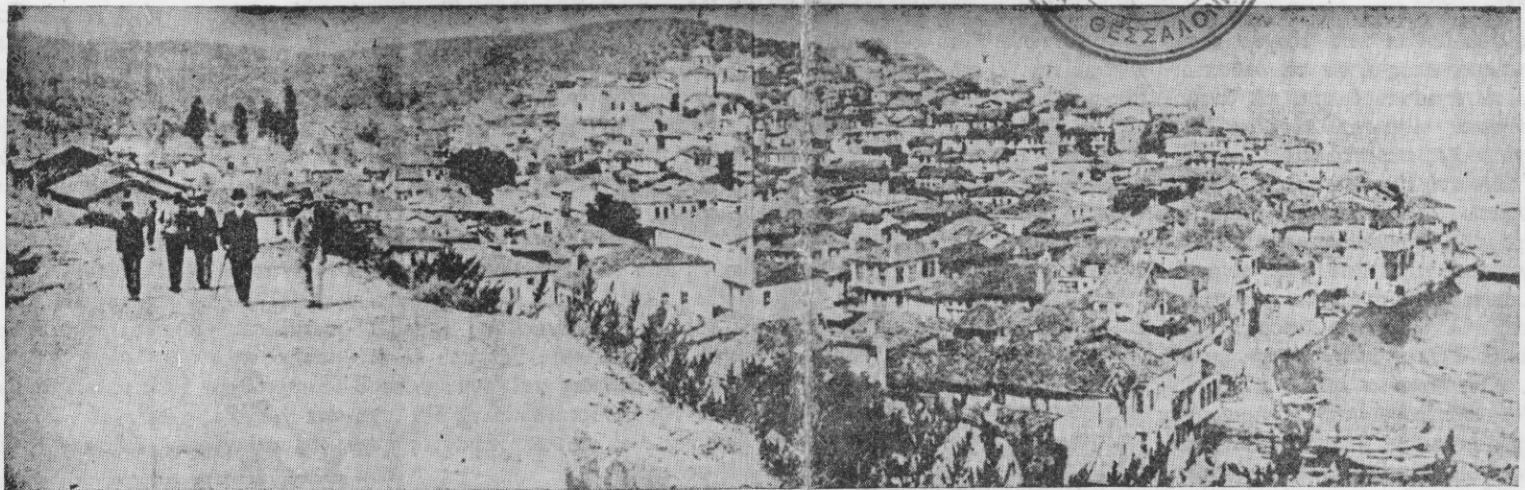
Εφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανών

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1979
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 19
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΚΟΜΝΗΝΩΝ 21
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. 220.484
» 236.206

Εμβόσματα
και δημοσιεύσεις
εις κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομνηνών 21, Θεσ/νίκη

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΑΝΑ ΔΙΜΗΝΟΝ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Υπεύθυνοι:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Το χρονογράφημά μου ΜΕ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

Του κ. Γ. Χατζηναστασίου

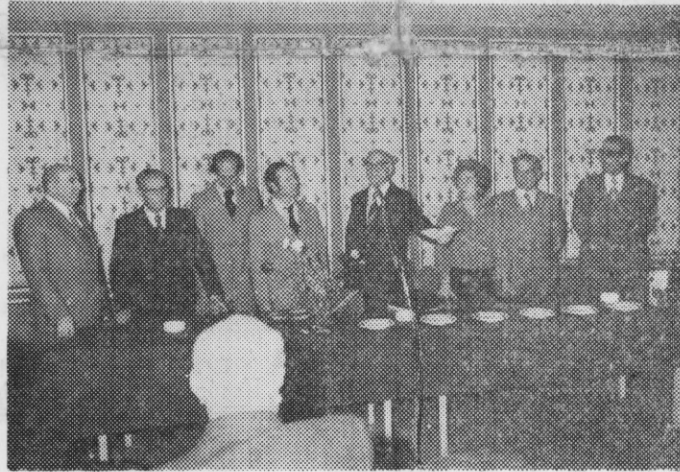
Δέν αποτελεί μόνο ψυχαγωγία κάθε εκδρομή των συμπατριωτών στην πραγματική γενετήριά τους. Ούτε με αυτό το προσκύνημα καλύπτεται ολόκληρος ο σκοπός ενός παρόμοιου ταξιδιού. Μήτε η διαισθητική αυτή μετάβαση των Τριγλιανών, στην παλιά Τρίγλια, ξαναζωντανεύει μονάχα τις αναμνήσεις. Στις επισκέψεις των συγχωριανών στην Τρίγλια μας συνταξιδεύουν και οι νεότερες ηλικίες. Τα παιδιά εκείνων που εγκατέλειψαν στη Μικρά Ασία τα αγαθά τους και κατέφυγαν καταδουλωμένοι στη μάνα Ελλάδα. Κι αυτή η γενιά ούτε σε φωτογραφία δυνατός να μη γνώρισε τ' εμφορα χωριό της καταγωγής της. Και ακολουθούν, στις ίδιες αυτές θαλάσσιες εκδρομές, και τα εγγόνια των προσφύγων της Παλιάς Τρίγλιας. Αλλά, πιά, είναι πού, ίσως, ούτε σαν ξεθωριασμένο παραμύθι δεν ξέρουν ποιά νάναι, τί συμβαίνει μ' αυτή την περιοχή. Όμως, οι εκδρομές-προσκύνημα και ανάμνησις στα ιερά εκείνα προγονικά μας χώματα κάποτε-κάποτε, επαναλαμβάνονται. Οι στόχοι τους, όμως, ανάγκη να ολοκληρωθούν. Ο σκοπός τους να πραγματοποιηθεί απόλυτα. Είναι απ' τις περιοχές το ασύγκριτο χωριό μας που το κατοικούσαν απ' τα προχριστιανικά χρόνια Έλληνες. Σύμμαχοι των Αθηναίων. Άκριτική έπαλις της Ελλάδας. Προπύργιο της Ελληνικής λευτεριάς. Όλοι οι ξένοι μεγάλοι λαοί, με μακρόχρονα προγράμματα της εξωτερικής τους πολιτικής, αγωνίστηκαν να ξεριζωθεί ο Έλληνας της Μικράς Ασίας. Αμαλία υποσώθηθσαν στο καταστροφικό τους έργο και οι Έλληνες υπεύθυνοι. Και όσοι είχαν συμφέροντα, ώστε να φύγουν οι Έλληνες απ' τις Ελληνόχριστες εκείνες περιοχές, όπως ούποτε, στην ιστορία των αιώνων, θα παρεμποδίζουν την απελευθέρωσή τους. Τόν... «χαθές τους εκείνοι. Τους σκοπούς μας κι εμείς. Τους άρπαχτικούς τους προγραμματισμούς αυτού. Το άρπαχμένο μας δική, εμείς. Τα υπεριαστικά τους σχέδια, οι μεγάλοι. Τη λευτεριά τους, οι Έλληνες. Η ζωή, όμως, συγκροτείται από κύκλους. Και για τα άτομα. Μα και για τους λαούς. Κατήφορος. Άλλα και άνηφοριά. Κατρακύλισμα. Μα και μεσοράνημα. Για έθνη που έχουν όλα τα ζώπορα να μη σήνουν ποτέ ή πορεία σ' αυτούς τους κύκλους είναι κατάστασις συνηθισμένη. Και η χώρα μας σ' αυτή την κατηγορία των λαών ανήκει. Είναι δε παρατηρήμένο, στη διεθνή διπλωματία, οι τρανοί της γής, αδιάντροπα, ν' άγκυλιάζουν, πάντοτε, τον δυνατότερο. Άγνωστές, λοιπόν, πως ξημερώνουν οι καιροί της ιστορίας. Μα τότε έρχονται οι ευνοϊκές στιγμές; Για ένα λαό που θέλει να ζήσει το

ερώτημα αντικαθίσταται με το φιλότιμό του να μην άδικείται απ' τους άρπαχτικούς που ζούν για κατακτήσεις... Μεγάλης σπουδαιότητας κάθε εκδρομή, γι' αυτό, στα ιερά χώματα που βρίσκονται θαμμένοι οι παππούδες και οι παππούδες των παππών μας. Και δεν μας είναι ξένα. Κάτι που σημαίνει πως καθένας θάπρεπε να μη άγνοεί σε ποιά γωνιά της παλιάς Τρίγλιας πλανιόνται οι προγονικές του σκιές. Είναι μια ιστορία που θά ξεφύτσει αν η άδιαφορία πάει θέσι σ' αυτές τις εκδρομικές εκδηλώσεις. Οι μεγαλύτεροι στην ηλικία άπαραίτητο να συμδότηθουν με τη μνήμη στην... τουριστική αυτή ενημέρωσι των νεωτέρων Τριγλιανών. Άνάγκη, ίσως, γι' αυτό σε παρόμοιες προς την παλιά Τρίγλια εκδηλώσεις, να συμμετέχουν οι μεγάλες ηλικίες των συμπατριωτών. Όσοι ζούν. Και σε περίπτωση οικονομικής αδυναμίας μεταφοράς να βοηθηθούν καταλλήλως. Οι μεγαλύτεροι, θ' αποτελέσουν τους πολύτιμους οδηγούς στις νεότερες γενιές, για να μάθουν γιατί γίνεται αυτό το προσκύνημα, για καθένα δέ, που είναι το οικογενειακό του προσκυνητάρι.

ΕΟΡΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ

Άνάμεσα σε φιλική και πατριωτική άτιμόσφαιρα, ο Σύλλογός μας έκοψε την καθιερωμένη πρωτοχρονιάτικη Βασιλόπιττα στο Ξενοδοχείο «Ηλέκτρα Παλλάς» την 17η Ιανουαρίου 1979. Στους προσεληθόντες μετά των οικογενειών τους συμπατριώτες μας, προσφέρθηκαν άναφικτικά ως και μικρές πιττοϋλες (τσουρεκάκια). Τη Βασιλόπιττα έκοψε ο πρόεδρος της Κοινότητας Ν. Τρίγλιας κ. Νικόλαος Μπαμπαροξής και το νόμισμα έπεσε στους ξενιτεμένους συμπατριώτες μας. Τυχερός δέ της χρονιάς της άνευρέσεως του νομίσματος μεταξύ των παρευρεθέντων συμπατριωτών μας ήταν ο συμπατριώτης μας κ. Γκίκογλης Γεώργιος.

Σμυρναίων Μικρασιατών κ. Σαρβίλου Γεωργίου ως και του προέδρου του Παραρτήματός μας Ν. Τρίγλιας κ. Καραγιάννη Γεωργίου. Έλήφθησαν επίσης τηλεγραφήματα από την Αθήνα του κ. Καβουνίδη Χρυσόστομου, από την Ραφήνα του προέδρου του Παραρτήματος του Συλλόγου μας κ. Βουδούρη Βασιλείου ως και του συμπατριώτη μας κ. Πιστικίδη Άθανασίου, με τα όποια συνεχάρησαν τον Σύλλογο για την εορταστική εκδήλωση και ευχήθηκαν στους παρευρισκομένους συμπατριώτες μας τα χρόνια πολλά. Η τόσο ευχάριστη εκδήλωση έκλεισε με την προβολή κινηματογραφικής ταινίας που είχε γυριστεί κατά την διάρκεια της εκδρο-

Άπό τό κόψιμο της πίττας του Συλλόγου Τριγλιανών στο «ΗΛΕΚΤΡΑ ΠΑΛΛΑΣ»

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΝΕΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Το Παράρτημα του Συλλόγου στην Ν. Τρίγλια μετέβη στη Θεσσαλονίκη και παρακολούθησε θεατρική παράσταση στο θέατρο Χατζώκου. Διοργάνωσε εκδρομή στην Αγία Αναστασία και επιστροφή στη Θεσσαλονίκη με επισκέψεις στο Μουσείο, στο Ζωολογικό κήπο και στον Άγιο Δημήτριο. Σε εκδήλωσή του στον κινηματογράφο «Ολύμπιο» πρόβαλε την ταινία της Παλαιάς και Νέας Τρίγλιας και την ταινία της τελευταίας εκδρομής με το κρουαζιερόπλοιο «Κένταυρος» των συμπατριωτών μας αδελφών Καβουνίδη στην παλιά μας πατρίδα. Ευχαριστούμε τους κυρίους Γρηγόριο Βούλγαρη για τον κινηματογράφο που μας παραχώρησε για την προβολή της ταινίας και την εκδήλωση, τον Μάκη Μήτσου που παρουσίασε την προβολή των ταινιών, τον Παναγιώτη Βαμβακά για την μεγαφωνική έξυπνη πρέτηση. Επίσης τις κυρίες Άθανασία Κοτζάστρατη, Έλένη Καραγιαννάκη, Δέσποινα Μήτσου, Σοφούλα Σπανδωνή για τις ώρες δίπλες τους που είναι η σπασιαλτέ της Παλαιάς Τρίγλιας.

ος, στον οποίο ο Σύλλογος προσέφερε ωραιότατο δίσκο επάργυρο. Ακολούθησαν όμιλεις με εορταστικό περιεχόμενο του γεν. γραμματέα του Συλλόγου κ. Σακελλαρίδη Σταύρου, του προέδρου της κοινότητας Ν. Τρίγλιας κ. Μπαμπαροξή Νικόλαου του προέδρου της Θρακικής Έστίας κ. Γεωργίου Άγγελου, του προέδρου της Ένω-

μής των συμπατριωτών μας τον Αύγουστο του 1978 στην Παλιά πατρίδα μας Τρίγλια με το κρουαζιερόπλοιο «Κένταυρος», καθώς και με το αλχημικό τραγούδι: Τρίγλια πατρίδα μας γλυκειά χαριτωμένη χώρα..... που το τραγουδούσαν με πολλή χαρά όλοι οι συνεορτάζοντες συμπατριώτες μας.

ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

Με εξααιρετική επιτυχία έγινε στις 13 Ιανουαρίου η συνεσίαση του Παραρτήματος του Συλλόγου Τριγλιανών Ραφήνας στο κέντρο

Του κ. Β. Βουδούρη ως και του προέδρου κ. Β. Βουδούρη ο οποίος ευχαρίστησε τους καλεσμένους και

Άπό τό κόψιμο της πίττας του Παραρτήματος του Συλλόγου Τριγλιανών στη Ραφήνα

Γιάνναρου. Παρευρέθηκαν πολλά μέλη του Συλλόγου. Πρίν γίνει το κόψιμο της πί-

τους ευχήθηκε για μια καλή, άγαπημένη και χαρούμενη χρονιά. Παρευρέθηκαν όλες οι Άρχές ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελίδα

Βοηθήστε μας να βελτιώσουμε «τά ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ»

Συμπατριώτες Τριγλιανοί ο Σύλλογός μας πιεζόμενος και από πολλούς άναγνώστες της εφημερίδας μας έκανε έκκληση στο παρελθόν και επανέρχεται και τώρα να ζητήσει την βοήθειά σας να αλλάξει επί τέλους το μονότονο ύφος και η ίδια σχεδόν ύλη στα «Τριγλιανά Νέα». Γι' αυτό παρακαλούμε και πάλι όλους τους επιστήμονες Τριγλιανούς να μας βοηθήσουν στέλλοντάς μας μία μελέτη τους πάνω στο άντικείμενο της επιστήμης τους προς δημοσίευση, ώστε απ' ένος μόν οι άναγνώστες μας να διαβάσουν και άλλα θέματα που πιθανόν να τους βοηθήσουν, απ' έτερου να γνωρίσουμε όλοι οι Τριγλιανοί όλους αυτούς που έχουν προσέσει και διαπρέψει.

πρώτον για να γνωριστούμε καλύτερα μεταξύ μας, δεύτερον να ώφελγηθούν οι άναγνώστες και τρίτον να ξεφύγη η εφημερίδα από τη μόνιμη σχεδόν κατάστασις που βρίσκεται σήμερα κάνοντας συνεχώς παρελθοντολογία και με τους ίδιους σχεδόν συνεργάτες. Νομίζω πως η ύλη της εφημερίδας θ' άπλουτισθή σ' αυτή την κατεύθυνση για το καλό όλων μας και της εφημερίδας. Έλπίζω η έκκλησή μου να έχη άπήχηση και τύχη κατανοήσεως. Α. ΠΙΣΤΙΚΙΔΗΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΕΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Στις 3 Ιανουαρίου 1979 στον κινηματογράφο της Ν. Τρίγλιας έγιναν οι εκλογές για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συλλόγου του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας. Παρευρέθησαν 150 μέλη. Οι εκλεγέντες κατηρτίσθησαν σε σώμα ως κάτωθι: Πρόεδρος: Καραγιάννης Γ. Αντιπρόεδρος: Μισοκόλης Κ. Γραμματέας: Σπανδωνής Άντ. Ταμίας: Σγουρής Δ. Σύμβουλοι: Δημ. Σχέσεων: Μαστραλέξη Τ., Γκίκογλου Τ., Κουτούλη Σ. Όλοι οι άνωτέρω εκλεγέντες είναι έκλεκτοι συμπατριώτες και συμπατριώτισσες και πιστεύουμε ότι θά έργασθουν με ζήλο για την άνάπτυξη και πρόοδο του Συλλόγου και του χωριού μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ο Σύλλογος Τριγλιανών γνωρίζει εις όλους τους συμπατριώτες μας ότι τύπωσε και κυκλοφόρησε το Βιβλίο «ΤΡΙΓΛΙΑ» του έκλεκτου συμπατριώτη μας Ιατρού κ. Άποστόλου Τσίτερ, ο οποίος έζησε από κοντά όλα τα γεγονότα, την ζωή, τα ήθη και έθιμα της Παλαιάς μας Πατρίδας. Επίσης μελέτησε ιστορικά κείμενα και το προσέφερε το Βιβλίο αυτό στο Σύλλογο χωρίς συγγραφικά δικαιώματα.

Το έν λόγω Βιβλίο εξέδθη με φροντίδα και δαπάναις του Συλλόγου. Ο Σύλλογος ευχαριστεί θερμότατα τον συγγραφέα.

Κατά γενική διαπίστωση τούτο είναι γραμμένο με γραφικότητα και περιέχει ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία χωρίς υπερβολές και συνδυάζει το παρελθόν με το παρόν. Γιαυτό δεν πρέπει να λείπει από κανένα Τριγλιανό σπίτι.

Το Βιβλίο τιμάται δρχ. 150. Όσοι συμπατριώτες μας επιθυμούν να το λάβουν να άπευθύνθουν στή Γραφεία του Συλλόγου στή Θεσσαλονίκη, Κομνηνών 21, τηλέφ. 220.484. Παράρτημα Ραφήνας: Β. Βουδούρη, τηλ. 0294) 23.680 και Παράρτημα Ν. Τρίγλιας: Τ. Μαστραλέξη, τηλέφ. 0373) 51.293.

Γνωρίζομε εις τους συμπατριώτες μας ότι την Κυριακή 8ην Άπριλίου, θα γίνουν εκλογές για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Έγκαιρως θα σταλούν σχετικές προσκλήσεις.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

ΓΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΡΟΣΟΦΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΤΡΙΓΛΙΑ

Η Παλιά μας Τρίγλια θα μπορούσε κάλλιστα να υπερηφανεύεται για τους επιστήμονες γιατρούς της. Είχε πραγματικά ένα σωστό επίπεδο από εξαιρετικούς γιατρούς επιστήμονες. Χάρη της Ιστορίας αναφέρω οσους θυμάμαι από αυτούς, αρχίζοντας από τους πιο παλιούς.

Ήταν ο γιατρός ο Τίτος (του όποιου το επώνυμο δεν θρήκα) με σπουδές στο Παρίσι, ο (Πελαδαρινός) Γιαννακίδης με σπουδές στη Μόσχα, ο Βασιλάκης Βασιλειάδης με σπουδές στην Αθήνα, ο Κωνσταντίνος Κουδουλένιος, ο Σωκράτης Καλεμκερής, ο Απόστολος Τσίτερ, ο Αναστάσιος Κελένης και άλλοι επιστήμονες άριστοι, που δεν προσέφεραν μόνον τα φώτα της επιστήμης τους στην Τρίγλια, αλλά και στα γύρω χωριά της περιοχής. Επίσης είχαμε και επιστήμονες μαίες, αλλά θυμάμαι και ξενούρια μόνον μία, την κυρά Σοφία Σιγουριτά.

Την θυμάμαι στα τελευταία της χρόνια στη Ραφήνα ηλικιωμένη και κουφή αλλά ακμαιοτάτη και με μιά τεράστια μνήμη. Θυμώταν όλα τα παιδιά που ξεγέννησε με τα όνοματά τους και τις οικογένειές τους.

Καλημέρα κυρά Σοφία. Που είσαι θρή; Στάσου να σε δω. Είμαι το Θανάσο. «Α είσαι τόσο 'Αναστασίας, και ού ποιος είσαι θρή; Είμαι το Στρατό. «Α της 'Αρίστης. Και τους δυό εγώ σάς ξεγέννησα, την τάδε και τάδε χρονολογία και σπανίως έπεφτε έξω στις χρονολογίες ή κυρά Σοφία. Θυμώταν όλη την Τρίγλια με τα όνοματεπώνυμά τους και τους μαχαλάδες τους, και αν πήγαινε για τα διάφορα γεγονότα της Τρίγλιας, ήταν μιά πραγματική κινήτη έγκυκλοπαίδεια (το κουτί που λέγαμε Τρίγλιανό). Κάθε συζήτηση όμως ή κυρά Σοφία την τελείωνε με την ανάνηψη του παληκαριού της του Γιωργή που σκοτώθηκε στη Μικρά 'Ασία και πάντα της ξέφευγε από τα γερωνικά μάτια της ένα μικρό μητρώο δάκρυ.

Παρ' όλα αυτά όμως ο κομπογιαννιτισμός ώργιζε έπιωφελούμενος της αμάθειας του κοσμάκη. Ίσως σ' αυτό συνέτεινε και ή θρησκοληφία του κόσμου γιατί όλοι οι κομπογιαννίτες χρησιμοποιούσαν συνήθως μαζί με τα φάρμακά τους και λίγη θρησκεία π.χ. ένα σταύρωμα, λίγο άγιασμα, λίγο λιβάνι, λάδι από την κανδύλα, σταυρολόουδα, και ένα σωρό άλλα έρεθίζοντας έτσι το θρησκευτικό αίσθημα των άπλων ανθρώπων.

Για να κληθώ στο σπίτι του άσθενούς ο γιατρός έπρεπε πρώτα να περάσουν και να δώσουν τα φώτα τους οι πρακτικοί κομπογιαννίτες ή καμιά γειτόνισσα που ήξερε. Σήμερα έρχομαι να σάς θυμίσω μερικούς τύπους από αυτούς που ήταν γνωστοί στην παλιά Τρίγλια και μερικοί από αυτούς μετέφεραν και την επιστημονική τους δράση και εδω στη Ραφήνα.

Είναι γνωστό από τα πολύ παλιά χρόνια ότι το επάγγελμα του κουρέα (μπαρμπερή) έδραζε τους περισσότερους «γιατρούς».

Τα δόντια π.χ. ήταν αποκλειστικότητα των κουρέων. Με κοινές τανάλιες και χωρίς τίποτε προκαταρκτικό άκουμπώντας το γόνατο στο στήθος του πάσχοντος τραβούσαν το πονεμένο δόντι και καμιά φορά το γερό και όποιον πάρει ο Χάρος.

Διάσημος οδοντογιατρός στην Τρίγλια ο κουρέας, πατέρας του αγαπητού προέδρου του Συλλόγου Νικολάου Μπόλκα. Ήταν επίσης της απόλυτου ειδικότητας των κουρέων να κόβουν την Χρυσή (έκτερον θρή έλεγαν. Πάμε στον μπαρμπερή να στο κόψει. Η θεραπεία ήταν μιά ξυραφιά στην μεμβράνη που βρίσκεται κάτω από το άνω χείλος και από δύο ξυραφίες πίσω από το κάθε αυτί και ο άσθενής ως εκ θαύματος γινόταν καλά. Τους καλούσαν άκόμενη και στα σπίτια για να πάρουν γεντούζες κοφτές από κροτολογημένους και ένα σωρό άλ-

λες έπεριβάσεις.

Ένας άλλος τομέας της Ιατρικής που άνηκε κατ' εξοχήν στους κομπογιαννίτες ήταν τα όρθοπεδικά, τα άνεμοπυρόμετα, τα άνεμογκάστρια, οι μαγουλάδες και ένα σωρό άλλες περιπτώσεις.

Εδω στη Ραφήνα για να μη σάς κουράσω και άπασχολώ πολύτιμο χώρο της έφημερίδας, γιατί οι ανάνηψεις γύρω από αυτά είναι άτελείωτες, θα αναφέρω μόνον μερικές για να δώσω άφορη έσως και σε άλλους να γράψουν σχετικά. Στη Ραφήνα λοιπόν οι τελευταίοι «γιατροί» ήταν ή πρακτική μαμή ή κυρά 'Αθανασία Μισοποληγή, ή όποια όμως ήταν μόνο μαμή. Όπως είναι γνωστό, οι γέννες τότε γίνονταν στα σπίτια με την βοήθεια της πρακτικής και με μιά κουστοδία από γειτόνισσες και γυναικές του σπιτιού, ζεστά νερά από το καζάνι της μπουγάδας, λευκανές και σεντόνια του σπιτιού ήταν τα βοηθητικά της γέννας, αν τύχαινε καμιά αίμορραγία χάνονταν ή μάνα και καμιά φορά και το παιδί. Τι θα μπορούσαν να προσφέρουν σε περιπτώσεις αίμορραγιών ή εκλαμψίας ή έπιλοχίου, άπολύτως τίποτε, άπλως ήταν γραμμένο της, κοινή φιλοσοφία, θα πάρη και ο Θεός το μερτικό του.

Άλλος τύπος ήταν ή κυρά Σουλτανίτσα Κλωνάρη, πρακτική μαμή και αυτή αλλά και πολυπράγμων περι τα Ιατρικά, ειδικότης της τα όρθοπεδικά, οι μαγουλάδες, τα δυννηρά έκείνα σπυριά που τα λέγαμε τότε καλογήρους, το κισπεκμεζει και πολλά άλλα.

Ο τελευταίος όμως και πιο διάσημος και πιο άνεκδιγήτος από όλους ήταν ο Μπάριμπα - Γιάννης ο Ντερμετζής ('Ασδράνη). Είχε φοιτήσει έλεγες σε μεγάλο σχολείο στο μύλο του Παπασαριάνη, μιά περιοχή κοντά στην Τρίγλια που τα χρόνια, και εκεί έσπούδασε την «Ιατρικήν». Πάντως στον Μπάριμπα - Γιάννη καταφεύγαμε και έμεις μικροί για ότι μάς συνέβαινε.

Μπάριμπα - Γιάννη έγραλα έναν κάλόγερο στο σβέρκο και πρίστηκε και πονά που σε λέω. «Αντε θρή σκυλοκούταβο πλάιτε στον ντρεβ και φέρεμε κανά δυό φύλλα πεντάνευρο, πέ και τή μάνα σου να σε δώση μιά πλάκα σαπούνη άσπυρο, κομάτι λάδι και ένα κερί να κάνω άλοιφή να στο γιάνω». Μέσα σε ένα κεσε έφτιανε τις άλοιφές του, τις άπλωνε πάνω στο πλατύφυλλο πεντάνευρο και το έκανε καλά.

Άλλος έλεγες στο Μπαρμπαγιάννη ότι είχαπονοκεφάλους.

«Φωντώνει το αίμα σου χρέ, πλάιτε πάνε στον μπαρμπερή και πάρε δυό τρείς δόδες και θάρθω να στις θάνω, να άνακουφίστης ξίκη».

Σ' ένα ξαφνικό θάνατο από συμφορήση ή από καρδιά το Ιατρικό άνακουμυθόν του Μπάριμπα - Γιάννη ήταν καταβιέτιωνα ταμπλάς.

Το φόρτε του όμως ήταν τα όρθοπεδικά, όλους τους πόρους στην μέση ή στις κλειδώσεις ή έξαρθρώσεις, ο Μπάριμπα - Γιάννης τās θεράπευε τρίβοντας στο μέρος του άγκυκνος. Άπό το τρίψιμο αυτό σ' αυτή τή θέση ο Μπάριμπα - Γιάννης άνακάλυπτε και τήν έγκυμοσύνη άκόμενη.

Παιδιά παίζοντας μπάλα και κυνηγώτο ζυπόλητοι καθημερινώς παθαιναμε πολλά άτυχηματα στα πόδια και μιάς πήγαιναν σγκωτούς στο «γιατρό».

«Πετροζούλιμα έχεις άχρόνιαστε πανήτε να φέρετε λαοφίρτια και δεντρολίθανο και να κάνει το ποδάρι σου μπάνιο, και πέ τή μάνα να στο τρίψη με λάδι της καντήλας και να στο δέση με κανένα κουρέλι».

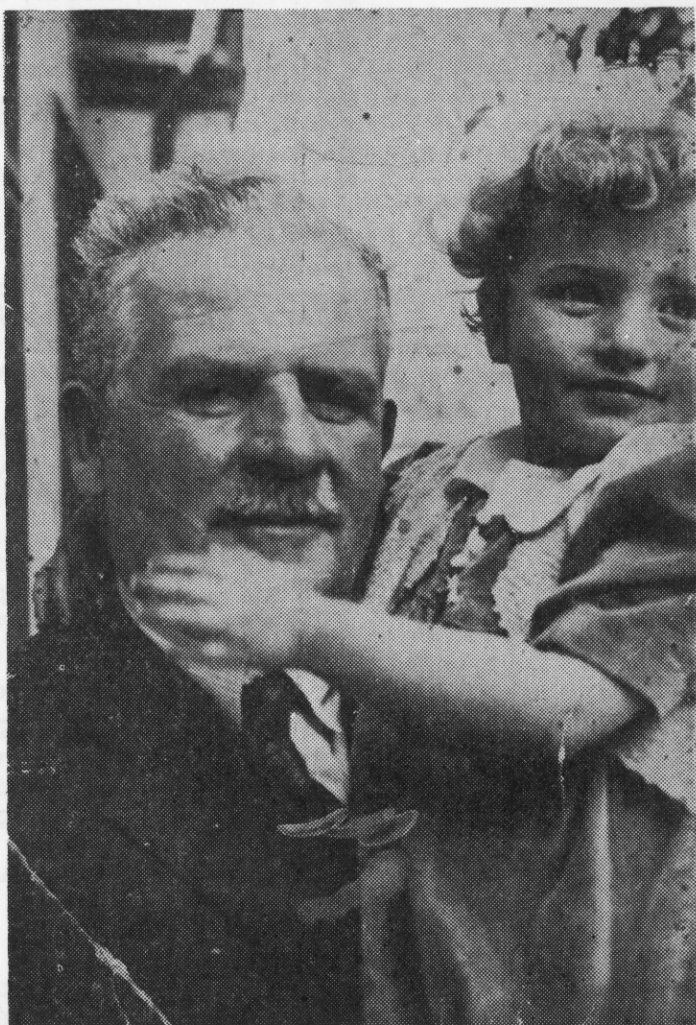
Θυμάμαι ένας της παρέας ο Γιάννης ο Κακαβίτης έδραζε συνεχώς το χέρι του από τον ώμο στην μητάλα ή στο κούμπι, φυσικά καταφεύγαμε πάντα στο Μπάριμπα - Γιάννη για το φτιάξιμο του χεριού. Το παιδί όμως πονούσε από τις περιποιήσεις του «γιατρού» και δεν τον ήθελε αλλά και που να πήγαινε. Μόλις τον έβλεπε ο Μπάριμπα - Γιάννης έκανε και αυτός πώς φώναζε, «πάλε το έβγαλες χρέ σκυλοκούταβο».

Μπάριμπα Γιάννη μή με πονέσης, διαμαρτυρόταν ο μικρός. Σκάσε θρή θά στο βάλλω με το οισούλι οισούλι: δεν θά πονέσης καθόλου σήμερα και το παιδί σπάραζε από τους πόρους και το χέρι σε λίγες μέρες ξανάθβαινε.

Το «φαρμακείο» του Μπάριμπα - Γιάννη ήταν πάντοτε κομπλέ. Στο ταμπάνι του άχοριού δέματα δέματα κρέμονταν τα Ιατρικά θότανα και άλλα, πεντάνευρα, άγρίάδα, πικρακυρούιές, λαοφίρτια, φιδόχορτα, ποντικόλαδο και ένα σωρό άλλες έπινοήσεις της επιστημονικής του συλλογής.

Του Μπάριμπα Γιάννη Ντερμετζή «ιατρού» τα άνέκδοτα είναι άτέλειωτα, αλλά σήμερα φθάνει ως εδω.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΙΣΤΙΚΙΑΔΗΣ

Ο Κ. Χρυσ. Σάπαρης, άδελφός του εύεργέτη Γ'ωάν. Σάπαρη με την έγγονή του

ΤΟ ΠΙΚΡΟ ΨΩΜΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑΣ

Καθώς διάβαζα το τελευταίο φύλλο της έφημερίδας «Τρίγλιανό Νέα» με τις ώριμες έντυπώσεις που άφησε το πρόσφατο προσκύνημα των συμπατριωτών μου στη γενέτειρά μας Τρίγλια και σε όλα άλλα μέρη ξαναγήθηκα, ξανάθρανα στο μυαλό μου γεγονότα από τα χρόνια του ξεριζωμού μας.

Έπρεπε να ξεριζωθεί ή ρωμιοσύνη από τα παράλια της Προποντίδας. Αυτή ήταν ή έπιθυμία των Τούρκων συμμάχων της (Γερμανικού Έπιτελείου), μιά που οι διάφορες συνθήκες και συμφωνίες όπως της Άνδριανούπολης δεν έσχυαν γιατί οι συνυπογράφαντες ήταν έμπόλεμοι.

Και άρχισαν τα πολυπόθητα για τον τουρκικό όχλο τα γιάγλιατα και τα πατήματα σε κάθε έλληνικό χωριό. Άκολούθησαν οι έξορίες για να άποδεκατίσουν και να άποθαρρύνουν τη Ρωμιοσύνη. Και έτσι άφορο έπιστράτευσαν όλους τους άνδρες από είκοσι ώς σαράντα χρονών, τους έστειλαν στα Άμελε Τάπυρ (τάγματα εργασίας) και τα περιήματα πεντέλια δηλ. 50 λίρες για άπαλλαγή αλλά αν σε ξανάβρισκαν σε ξανάπαιρναν.

Στη συνέχεια διάταξαν και τον ξεριζωμό μας από την Τρίγλια. Έπειδή ήταν μεγάλο το χωριό μας, μάς έστειλαν στην Προύσα. Για τή δουλειά αυτή ήλθε στο χωριό μας ειδικό τάγμα του τουρκικού στρατού για να μη φέρομε με τή μετακίνησή μας αυτή καμιά αντίσταση. Και άρχισε ο σκληρός διωγμός και ο ξεριζωμός μας με διάφορα μεταφορικά μέσα που τα είχαν έπιτάξει (καΐκια, βοιδάμαξες κλπ.) και ή μεταφορά μας στα Μουδανιά.

Άκολούθησαν άρπαγές των τελευταίων ζών μας. Έμιας μάς έβγλαν στο τριανάκι που έφυγε για την Προύσα.

Στην Προύσα μάς έπήγασι γράφουν και ξαναγράφουν, σ' ένας μηνός διάστημα έννιά φορές μάς γράφουν. Άφήσαμε κούπια μ' έλιές, και κούπια με τα λάδια, τα ρούχα μας, τις εκκλησιές τα σπίτια μας ρημάδια.

Πρόσφυγες και άπροσάρμιστοι στην Προύσα, περιμένουμε τή νίκη

Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΩΝ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Έπειτα από 56 δολόκληρα χρόνια οι Τρίγλιανοί άντίκρυσαν την πολυπόθητη και από χρόνια χαμένη τους πατρίδα, άλοίμονο αυτοί που γεννήθησαν και πρωτοείδαν το φώς της ή μέρας, αυτοί που έζησαν τα παιδικά τους χρόνια. Άν και λιγοστά χρόνια βέβαια, ήταν όμως βαθιά χαραγμένα μέσα στην ψυχή τους, αυτή ή λάδα που τους έκαιγε τα σωθικά.

Όπου ήλθε πάλι ή ώρα να άντίκρυσουν και να δουν τήν αγαπημένη τους πατρίδα, έπειτα από τόσα χρόνια, έκείνη όμως ή τραγική στιγμή, ήταν ένα δράμα, που τους συγκλόνισε βαθιά μέσ της ψυχής τους. Όπως ο Όδυσσεάς που έπι 20 χρόνια ταλαιπωρία προσπαθούσε να φτάση στην πατρίδα του και έλεγε: άς ίδω τόν καπνό να άναδύεται από τήν καπνοδόχο της οικίας μου και άς άποθάνω.

Αυτά για τους ήλικιωμένους, για τους νεότερους όμως τα παιδιά των, αυτοί που δεν γνώρισαν τήν παλιά πατρίδα, παρά άκουσαν από τους μεγαλύτερους τους είδαν και αυτοί αυτά που τους έξιστορούσαν οι γονείς τους ότι δεν ήταν υπερβολικά αλλά ή πραγματικότητα όπως άκριβώς τήν έλεγαν οι δικοί τους,

Και αυτοί οι νεότεροι με τή σειρά τους θά τα διηγούνται στα παιδιά τους, αυτά που είδαν και άκουσαν από τή γή των πατέρων τους.

Σταυρός Δ. Μαργαρίτης
Νέα Τρίγλια - Χαλκιδικής

για να γυρίσουμε στα σπιτικά μας που άφήσαμε τόσο καιρό. Εοδόψαμε στην ξενιτιά τις τελευταίες και λιγοστές οικονομίες μας. Όταν άντάμωνα ο ένας Τρίγλιανός τόν άλλο έλεγαν Μαντζήρηδες; (Κώστας ή Γιάννη) Δεν μπορούσαν να φανταστούν πώς παληοί νοικοκυραίοι άποκαλούνταν μαντζήρηδες (άπόκληροι). Και άρχισαν οι συνέπειες του πολέμου, άκρίβεια, πληθωρισμός, έλλειψη τροφίμων και σσιχειώδους καθαρότητας. Παρουσία στήκε πρώτη και καλή ή φείρα και άκολούθησε ο τύφος που άποδεκάτισε χιλιάδες χωριανούς, παιδιά, νέους και γέρους. Γέμισαν τα Σπιτά-

λια (Νοσοκομεία) ακόμα και τα Νεκροταφεία.

Δεν πάφουμε όμως να έλπίζουμε στη νίκη και το γυρισμό μας στη Πατρίδα. Όταν άντάμωνα Τρίγλιανοί στο Σκεπαστό που πήγαιναν και πουλούσαν τα λίγα ρούχα που τους έμειναν, έλεγαν: «Αά πά με μαρι στο χωριό μας»; Και ή άλλη για να δώσει κουράγιο στον έαυτό της έλεγε: «Ναι μαρι, άφοι το άκουσα να το λένε ο Κασούρη με τόν Κελέκη και μιά που το λένε οι πρόσφυγτες δεν χωρά άμφισή τηση».

ΑΡΙΣΤ. ΑΣΘΕΝΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΕΣ

Συνεχίζουμε και σήμερα τήν άναγραφή των έκλεκτών εκείνων συμπατριωτών μας, που με άγάπη ενισχύουν οικονομικά το Σύλλογό μας, με έκτακτη εισφορά στη δύσκολη προσπάθειά του να συνεχίσει και να δελτιώσει τήν έφημερίδα «ΤΑ ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ» και άκόμενη για τήν πραγματοποίηση των λοιπών ένδελώσεων του Σύλλόγου μας.

Τους παρακάτω τo Διοικητικό Συμβούλιο τους εύχαριστεί θερμότατα:

- 880) Στεργίου Γ'ορδ. 881) Βακαλόπουλος Κων. 882) Καραθανός Γ'ωάν. 883) Γιαννάκος Δημ. 884) Τσεμετοής Δ. 885) Εύδοκίμου Χρ. 886) Χρ. 887) Μακαρονά Αλ. 888) Τσάκωνα Άγγελική. 892) Βουδούρης Ζαχ. 893) Γαρμαντσής Στρ. 894) Λαδοπούλου Εύαχ. 895) Γεωργοπούλου Μ. 896) Σέττα Μαρία. 897) Χουρδάνη Γ'ωάννα, 898) Κωνσταντίνου Μαρϊάνθη. 899) Άναγνώστου Μαρία. 900) Δημητράκου Εύθυμία. 902) Σαρρή Άλεξ. 904) Παπαδασιλείου Βασ. 906) Μαντοπούλου Άννα. 907) Παπαδόπουλος Πασχ. 908) Γρηγοριάδης Χρυσ. 909) Γιαμαντζής Στ. 910) Τσάκωνα Άγγ. 911) Μιχαλοπούλου Όλγα. 912) Τσίτερ Χαρ. 913) Καλοπαναγιώτου Μαρ. 915) Γ'ωαννίδου Χαρ. 916) Σαρδέλα Άλ. 918) Λίβα Πόπη. 919) Χρυσοκλής Λάζ. 920) Κιρκούλη Κλειώ. 921) Λιλιής Η. 926) Κελένης Δημ. 927) Λουτζίδης. 928) Μπόντος Γ. 929) Τακά Άντ. 931) Φωνιάδης Έλένη. 932) Καλαφάτη Κωστ. 933) Άντωνάτου Άρτεμς. 934) Γιαννούλη Άνθή. 935) Μπούσα Άλε-

- ξάνδρα. 936) Ζογκού Μαρία 937) Ταυλαρίδου Μαρία. 938) Παπαλεξανδρή Μιλτ. 939) Κωνσταντινίδη Άθ. 930) Καθουλή Χρ. 941) Καρατση Πα ναγ. 942) Καρατση Φ. 943) Καρατση Θεοφ. 945) Ζγοροή 946) Τσολάκη Άναστ. 947) Πέλιου Νικ. 948) Γρικιάδη Ε 949) Μαστρογιάννη Βασ. 950) Στοιλή Άναστ. 951) Καλόφ γλου Στ. 952) Καθουνίδου Μαρία. 953) Μπαξεβάνη Χαρ 954) Κυρμιλιδη Άλ. 955) Άθανασιάδης Γ'ωάν. 956) Κατζδημητριάδη Άλ. 957) Βουδούρη Θ. 958) Τσαμπάζη Άθηνά. 959) Παπαδασιλείου Ν 960) Μυτιληγαίου Γεωρ. 963) Μαστρογιάννη Γ. 964) Χαϊδη Γ'ωσήφ. 966) Χαΐτης Κ. 967) Μυλωνάς Γ'ωάν. 968) Λαγα νόδης Σ. 970) Βικέα Στ. 971) Γιαννέλη Έλισ. 972) Πιστικί Σέττα Μαρία. 974) Καλπάνη Άννα 974) Καθουνίδη Χρυσού. 976) Καλή Χρ. 977) Κολοδού Άν 978) Καλιοντζής Τρ. 980) Μαντοπούλου Άν. 981) Γ'ωση Φιδου Χαρ. 983) Σαρδέλα Άλ 989) Γκλαδοπούλου Άνδρ.

Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

- 979) Καπάνδρας Άπόστολος 982) Μήτσου Χαρ. 984) Μισο κολής Κων. 985) Μαστρογιάννης Άναστ. 986) Μαστραλέξη Άλέξ. 987) Δαγλήρης Στέλ 988) Βογιατζής Γεώρ. 900) Ζαχαλιθερινός Χρ. 901) Μιχαη λίδης Παν. 902) Δαμιράνη Δημ. 903) Δουρμουνέτη Μάρ 904) Κοτζάστρατης Χρυσ. 905) Άραπικήλης Σωτ. 906) Βουλγαράκης Άν. 907) Κυπριώτη Βασ.

ΜΑΣΚΕΣ

Έφτασαν άποκρηές, ήρθε το καρναβάλι ήρθε καιρός τή μάσκα του καθένος πιά να... θγάλει. Αυτή τή μάσκα, έννοσ που όλοχρονός φορεί γιατί χωρίς τή μάσκα του κανέναν δεν μπορεί.

Μάσκες φορούμε, φίλοι μου, όλοι, μικροί μεγάλοι όλο τόν άλλο τόν καιρό κι όχι στο καρναβάλι.

Στο δρόμο έκεί που περπατάς και θρίσκεις μιά γνωστή που είναι ίπποπόταμος ή φάλαινα σωστή, εύτς φορείς τή μάσκα σου και λές: Κυρία Λίτσα στίς όμορφίες του σήμερα, είσαι σωστή κουκλίτσα!

Έ λοιπόν είσαι μασκαράς και δεν χωράει σόγλιο άφοι από μέσα σκέφτεσαι: τί τέρας άποφώλιο!

Πιο πέρα θρίσκεσαι μπροστά σε κάποιον σου γνωστό που να τόν δής δε θάθελες ούτε ζωγραφιστό.

Εύτς φορείς τή μάσκα σου τή χαμογελαστή:

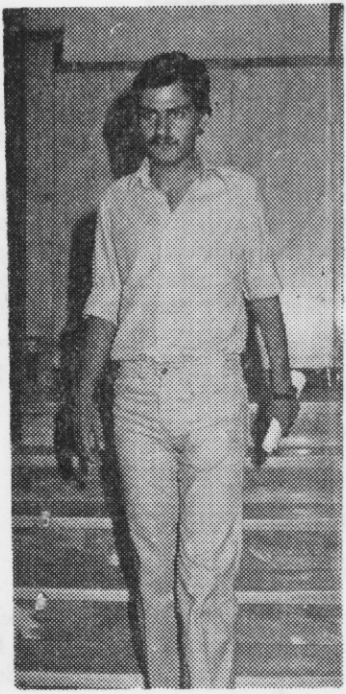
— Κωστάκη, καλώς ήρισες, μάς έλειψες Κωστή!
— Κι εγώ να ξέρεις, Νίκο μου, πόσο σ' έπιθυμούσα όμως θρίσκώμουν μακριά και νάρθω δεν μπορούσα!

Συγχρόνως από μέσα σας γελάτε κι άπορείτε με πόση τέχνη και οι δυό τίς μάσκες σας φορείτε.

Πόθους άνομιολόγητους, κρυφές έπιθυμίες, φθόνους και κακεντρέχειες και μίσση και κακίες κάτω από μάσκα κρύβουν και άντρες και κυράδες και αν τους πείση ή μάσκα τους γίνονται... μασκαράδες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ
Μυσοπολιγός

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Κωνσταντίνος Λίβας
τό γένος Π. Στεργίου πτυχιούχος
Βιομηχανικής - Οικονομολόγος Πα-
ρισίων

λάου για τις προσπάθειες που κα-
ταβάλλει για τα παιδιά.

Το παράρτημα του Συλλόγου Ν.
Τρίγλιας συγχαίρει και ευχαριστεί
θερμά τον κ. αντιπρόεδρο του Συλ-
λόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης
Γαβριήλ Μήτσου για την ευγενή
προσφορά του στον Σύλλογό μας,
ένα υφασμα κοστούμι με τα ραπτι-
κά. Το κοστούμι αυτό εγχείρησε ο
μορφαριστής και το απέκτησε ο εκ-
λεκτός συμπατριώτης μας κ. Δημ.

Γακίδης.
Ευχόμεστε το παράδειγμα αυτό
του ευγενούς νέου να ακολουθήσουν
και άλλοι ευγενείς πατριώτες.
Ο Πρόεδρος του Παραρτήματος
Ν. Τρίγλιας
Γ. Καραγιάννης

Το Παράρτημα του Συλλόγου Ν.
Τρίγλιας ευχαριστεί θερμά όσους
τίμησαν με την παρουσία τους το
κόσμημα της πίττας και το χορό του
Συλλόγου μας.

Θάλεια Λίβα τό γένος Π. Στεργίου, Ιατρός, έρευνήτρια στο
Τζάνειο Νοσοκομείο Πειραιώς κατά την τελευταία της παρα-
λαβής του διπλώματος Ιατρού

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Στη Δεσποινίδα Εύγενία Μυτι-
ληναίου απενεμήθη τό Διδακτορικό
Δίπλωμα της Φυσικής του Πανε-
πιστημίου του Καίμπριτζ κατοπιν
υποτροφίας που έλαβε παρά του ως
άνω Πανεπιστημίου.

Ο Σύλλογος Τριγλιανών της ε-
υχεται καλή σταδιοδρομία ως έπιμε-
λητού πλέον του Πανεπιστημίου
'Αθηνών.
Σ.Σ.: Η δ. Μυτιληναίου είναι ά-
νεψιά έπ' αδελφή του φίλου και
συνεργάτου μας τέως προέδρου της
κοινότητας Ραφήνας κ. 'Αθανασίου
Πιστικίδη.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τόν αγαπητό μας συμπατριώτη
και εκλεκτόν Ιατρόν ακτινολόγον κ.
Λεωνίδα Κελέκη του 'Αναστασίου,
που αναγορεύθηκε 'Υφηγητής
της 'Ιατρικής Σχολής του Πανε-
πιστημίου Θεσσαλονίκης συγχαίρο-
μεν όλόψυχα και ευχόμεθα και εις
άνωτερα.

Ο Σύλλογος Τριγλιανών

Τόν αγαπητό μας συμπατριώτη
και ευεργέτη στόν καιρό της προσ-
φυγιάς Ιατρό κ. 'Απόστολο Τσίτερ
συγχαίρουμε από τά βάθη της καρ-
διάς μας για τό ώραίο δίπλωμα που
έγραψε για την χαμένη Πατρίδα
μας.

Πρέπει να τό αγοράσει κάθε
Τριγλιανός, να μη λείψει από κα-
νένα τριγλιανό σπίτι.

Κ. ΣΑΡΡΗ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του
Συλλόγου μας θεωρεί υποχρέωσή
του να ευχαριστήσει θερμάτα την
ευεργέτιδα συμπατριώτισσά μας κ.
'Αννα Κουλούρη — Καλλιπάρη για
τις μεγάλες και πολλαπλές οικονο-
μικές ενισχύσεις προς τόν Σύλλο-
γο και την εφημερίδα.

Ο κ. Γεώργιος Μαυρομάτης
από τόν Καναδά τό γένος Χατζή-
παππού προσέφερε δρχ. 1.000 προς
ένισχυση του Παραρτήματος Ν.
Τρίγλιας.

Τό Διοικ. Συμβούλιο του Παραρ-
τήματος τόν ευχαριστεί θερμάτα.

Η κ. 'Ελένη Παπαθαλασίδου εκ
Λαρίσης πρόσφερε στό Σύλλογο δρ.
1.200 εις μνήμην τών γονέων της
'Αθανασίου και Μαρίας Γαλακιάκη.
Ο Σύλλογος την ευχαριστεί .

Τό Παράρτημα του Συλλόγου
Τριγλιανών Ραφήνας και όλοι οι
κάτοικοι, εκφράζουν τις ευχαριστί-
ες τους στόν δημοδιδάσκαλο κ. 'Α-
ριστοτέλη Παπανικολάου γιατί με
τό ενδιαφέρον και τόν ζήλο, που
τόν κατέχει, φρόντισε και έμαθε
τά παιδιά της Πέμπτης τάξης φλό-
αυτο. Τις εορτές δέ τών Χριστου-
γέννων όλα τά παιδιά έλεγαν τά
κάλλαντα και με τή χρήματα που
είσπραξαν αγόρασαν ένα ώραίο
άρμιονιο.
Συγχαίρουμε τόν κ. Παπανικο-

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Βασίλειος Παπαστεφάνου

Ο Παπαστεφάνου Βασίλειος εί-
ναι ο άνωτέρω εικονιζόμενος λαμ-
πρός και αξέχαστος συμπατριώτης
μας, που εργαζόμενος ως άσυρμα-
τιστής στο πετρελαιοφόρο ΑΝΤΡΙ-
ΟΥΣ ΠΑΤΡΙΑ, τά ξημερώματα
του καινούργιου χρόνου 1979 πα-
λεύοντας με την φωτιά στα μέσα
του ώκεανού και με τά άγρια μα-
λιασμένα και άφρισμένα κύματα
και κάνοντας έναν άνισο και σκλη-
ρό άγώνα με τά στοιχεία της φύ-
σεως, έπεσε σάν ήρωας, όπως και
σάν ήρωας προσεφωνήθη από τόν
έκπρόσωπο τών συναδέλφων του
κατά την εκφώνησι του επικηδέιου
λόγου του.

Με συντετριμμένη την καρδιά
από πόνο τό Διοικητικό Συμβού-
λιο του Συλλόγου μας εύχεται
στήν σύζυγο, τούς γονείς και συγ-
γενείς του την εξ ύψους παρηγο-
ρίαν.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ο πνιγμός του άσυρματιστού
συμπατριώτη μας Βασιλείου Παπα-
στεφάνου, συγγλόησε και συνεκί-
νησε θαυμάσια τούς συγγενείς του
και γενικά όλους τούς συμπατριώ-
τες μας Τριγλιανούς.

Νέος ακόμα στα τριαντάξή του
χρόνια, ξεψύχησε και άφησε την
τελευταία του πνοή πάνω στα πα-
γωμένα και άφρισμένα κύματα της
θάλασσας, τόν Γενάρη του 1979.

Ορφανός από πατέρα ο Βασι-
λης, τελείωσε τό Γυμνάσιο και τή
Σχολή 'Ασυρματιστών και μετά
μάκρυνε και ύπηρετούσε σε πλοίο
του έμπορικού Ναυτικού, ως άσυρ-
ματιστής, από τό 1964, όπου ταξί-
δευε στα πέρατα της ύδρογείου.

Φεύγοντας ο Βασίλης αφήνει πί-
σω του γυναίκα, αδελφό και την
πολυθαλασσιμένη και χαροκαμμέ-
νη του μάνα, που τόσο τόν αγαπού-
σαν.

Στην τόσο θαυμά θλιμμένη του
Μάνα, εκφράζω τά πιό θερμά μου
συλλυπητήρια.

Σταύρος Δ. Μαργαρίτης
Ν. Τρίγλια—Χαλκιδικής

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

«Αγαπητοί μας πατριώτες,
»Εγώ που σάς γράφω είμαι
ή 'Αλεξάνδρα, κόρη τού Ρου-
δά. Ο σύζυγός μου είναι ο
Σταύρος Ζγουρής. Λαμβάνου-
μαι τά «Τριγλιανά Νέα» και ή
χαρά μας είναι μεγάλη, πρό
πάντων που είδαμε και τό όνό-
ματά μας που γράφετε για
τούς γάμους μας. Νομίζουμε
ότι θριοκόμαστε μεταξύ σας
και συνομιλούμε. Σας συγχαί-
ρω και περιμένω με άνυπομο-
ννοία να μάθω τά «Τριγλιανά
Νέα» και κλαίω και γελώ μαζί.
Καλά περνάμε και εδω όσον
'Αμερική, αλλά είμαστε σάν έ-
ρρημο πουλιά στην ξενιτειά. Εί-
μαστε μόνο έμεις μιά οικογέ-
νεια εδω στο Σινοιάτι. Και πά-
λι σάς ευχαριστώ και περιμένω
τά νέα σας. Σας στέλνω και
ένα τσεκάκι 25 δολαρίων και
σας εύχομαι καλή έπιτυχία
στό Σύλλογο Τριγλιανών.

Με αγάπη
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΤ. ΖΓΟΥΡΗ

ΚΛΗΡΩΣΙΣ

ΛΑΧΕΙΟΥ Π.Ο.Τ.

Κατά την κλήρωσι τών λαχείων
του Π.Ο.Τ. Ν. Τρίγλιας εκέρδισαν
οί αριθμοί 834 και 929.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΗΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Μιλτιάδης Παπαλεξανδρής (Ο Δάσκαλος)

Ένας από τούς μεγάλους
πνευματικούς ευεργέτες της Τρί-
γλιας ήταν και ο διδάσκαλος
Μιλτιάδης Παπαλεξανδρής, τέ-
κνο της παλαιάς Τρίγλιας της
Μικράς 'Ασίας. Έγεννήθη τό
1850 και σπούδασε στην Κων-
σταντινούπολη στη Μεγάλη του
Γένους Σχολή της Χάλκης. Για
διαφόρους λόγους όμως δεν
συνέχισε τόν Ιερατικό βίο. 'Υπήρ-
ξε διευθυντής του μεγάλου Δη-
μοτικού σχολείου της παλαιάς
Τρίγλιας. Επίσης έν συνεχεία
ύπήρξε και διευθυντής εις πολ-
λάς κομμοπόλεις του Νομού
Προύσης.

Υπήρχαν όκτώ τάξεις στο
Δημοτικό της παλαιάς Τρίγλιας
όπου οι μαθηταί έδιδάσκοντο έλ-
ληνικά, τουρκικά και γαλλικά.
Ο Παπαλεξανδρής ήταν τό δε-
ξι χέρι του συμπατριώτη μας
αειμνήστου Μητροπολίτου Σμύρ-
νης Χρυσοστόμου. Τό 1923, σε
ήλικία 73 ετών, όταν ήλθε ως
πρόσφυγας και εγκαταστάθηκε
στη Νέα Τρίγλια Χαλκιδικής,
έτοποθετήθη από τόν τότε έπι-
θεωρητή του Πολυγύρου ως δι-
ευθυντής του Δημοτικού σχολεί-
ου της Νέας Τρίγλιας.

Ήταν όμως άνθρωπος που ή-
θελε να διδάξει για να μάθουν
τά παιδιά γράμματα γι' αυτό

και δεν συμμορφωνόταν με τις
όδηγίες και με έτά προγράμμα-
τα των επιθεωρητών και τοπο-
θετούσε πάντοτε δικά του προ-
γράμματα. Συχνά μας έλεγε:
«Τό μυαλό που έχω μέσα στο
κεφάλι μου θέλω να σάς τό ανα-
μεταδώσω για να μη πάει χα-
μένο».

Όταν οι μαθηταί έτελείωναν
τό δημοτικό δεν τούς άφηνε να
φύγουν και πρό παντός τούς ά-
ριστούς. Τούς κρατούσε και
τόν δεύτερο χρόνο στην βη τά-
ξη και αν ό πατέρας του παιδιού
δεν συμμορφωνόταν με τά λεγό-
μενά του τόν καλούσε στην ά-
στυνομία όποτε ο άστυνόμος ήτο
υποχρεωμένος να ζητήσει τό
βαπτιστικό του παιδιού και αν
έβλεπε ότι τό παιδί ήταν 13 χρό-
νων έλεγε στόν κ. Παπαλεξαν-
δρή ότι δεν έχει δικαίωμα να τό
κράτήσει περισσότερο.

Γεννήθηκε τό 1850 στην πα-
λαιά Τρίγλια της Μικράς 'Ασί-
ας και πέθανε τό 1936 σε ήλι-
κία 86 ετών στη Νέα Τρίγλια
του νομού Χαλκιδικής. Η κη-
δεία του έγινε στην εκκλησία
του 'Αγίου 'Αθανασίου. Με ό-
μιλία τούς οι δύο μαθηταί του
Κωνσταντίνος Σ. Μελκής και
'Αθανάσιος Κωνσταντινίδης, ά-
τά παιδιά γράμματα γι' αυτό
παιχρέτισαν τόν νεκρό.

ΓΕΛΑ

Παίξε τό ρόλο της ζωής με κέφι κάθε μέρα,
σκόρπα παντού τό γέλιο Σου, σε ξένους και δικούς,
άσε τή σκέψη ξεγνοιασιά να τρέχει όλουθε—πέρα
σε χρυσοφώτιστες αύγές, σε τόπους μαγικούς.
'Ακουσε τό μορμουρητό του φλοίστου άπ' τά ρυάκια,
δες πως τό καταπράσινο κυλά στις ρεμματιές,
ρέμβασε στο πεντάγραμμο που ψάλλουν τά πουλάκια,
νοιώσε τά μύρα που σκορπούν οι δάφνες κι οι μυρτιές.
'Υμνο πηγαίο σαν κι αυτόν, ψαλμό, δημιουργία,
σ' άγνωστο «τέμπω», άθάνατο, μυρικόρρο, άπαλό,
μέσα σε χρώμα λιόφωτο, λουσιμένο σε άρμονία
μ' ένα σου γέλιο άνέβασ' τον σε τόνο πιό ψηλό.
Γέλα! κι αν μέσα σου θαθεία φωλιάζει λύπη,
κόβοντας της πικρόχαλης της θλίψης τά φτερά,
όσσε, άνθρωπε στόν άνθρωπο αυτό που τόσο λείπει:
άδελφικό χαμόγελο λουσιμένο στη χαρά.

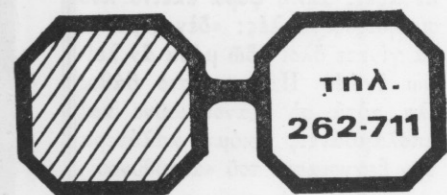
Γ. ΚΑΤΖΗΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Βραβευθέν με: 1) Τό Μετάλλιο της Πόλεως τών Δελφών.
2) Τό Μετάλλιο τών Λατίων 'Ιπποτών.

Η φωτογραφία αυτή είναι της οικογενείας Πετρακόγλου.
Μάς την έφερε από τόν Καναδά ο Γεώργιος Μαυρομά-
της τό μένος Χατζηπαππού Ζαφειρίου. 'Από άριστερά δρ-
θιος είναι ο Κωνσταντίνος Πετρακόγλου, ο όποιος ήταν
στό ETMONTON του Καναδά τό 1912 και άπεβίωσε τό
1942. Παρακαλούμε όποιος γνωρίζει τά ύπόλοιπα μέλη
της οικογενείας του να μάς τό γνωρίσει

όπτικά

τηλ.
262-711

Β. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 28 α
•Στοά όδοντιατρικής
•Έναντι 'ΜΟΔΙΑΝΟΥ.

σαρρή

Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ... ΓΡΙΠΠΗΣ

Του κ. Χρήστου Ευδοκίμου

Κάτι κομάρες, κάτι πονάκια στις κλειδώσεις, κάτι ρίγη, λίγος πονοκέφαλος και καταλαβαίνεις: Γρίπη επί θύραις! Αφήνεις τη δουλιά σου ή τη βόλτα σου και τραβάς για το σπίτι. Βάζεις θερμομετρο, βλέπεις τριαντασώχο και κάτι και πιάνεις το κρεβάτι. Είναι φανερό ότι η ανεπιθύμητη επισκέπτρια μπήκε μαζί σου στο σπίτι και στοργυλοκαθάησε στην πολυθρόνα.

Τρεις - τεσσέρις μέρες υποφέρεις πραγματικά. Βήχας, πυρετός, πόνοι, δυσφορία, έντριβές, ενέσεις, θενοτούζες και έπειτα μπαίνεις στην ανάρρωση. Έ, από κει και πέρα είναι άπάλαιψη, μη μου πητε!

Πρώτον: Βλέπεις και παρακολουθείς με χαρά και κρυφή ικανοποίηση το έγωισμο σου την κινητοποίηση των δικών σου που αρχισε απο τις πρώτες μέρες της αρρώστιας σου και συνεχίζεται ακόμη. Ποτέ άλλοτε δεν σου δείχνανε τέτοια τρυφερότητα και ενδιαφέρον. Ακόμη και με την κωχέρη σου υπογράφει ακανωχού ήσυχου διαρκείας μέχρι που η ίδια, ή καυμένη, πετάχτηκε στο φαρμακείο με τη συνταγή του γιατρού στο χέρι, αν και είχες μια μικρή υποψία μην τύχη και κάνει καμμιά... μπερδεψοδουλιά στα φάρμακα.

Όλοι στα μάτια σε κοιτάνε για να μαντέψουνε τις επιθυμίες σου.

Θέλεις γάλα, Κωστάκη μου, ή προτιμάς χαμπίηλο; ρωτάει τρυφερά το έτερο ήμισυ.

Θα προτιμούσα μια μακαρονάδα με σάλτσα ψητού και μπόλικο κεφαλοτύρι!

Έ, όχι ακόμη, Κωστάκη μου, υπάρχουν κάτι δέκατα, βλέπεις και ο γιατρός είπε να μη παραφορτώνεις το στομάχι. Θα σου κάμω μια σουπίτσα φιδε με λεμονάκι, που έχει και αντιγριπτικές διαιτησίες!

Ο κανακάρης σου που άλλοτε έμπαινε σαν αίφουνας δροντόνας τις πόρτες πετούσε τα διόλια σε μιάν άκρη, έκανε επιθεώρηση στο ψυγείο, άρπαζε κάτι και έφευγε όπως ήρθε για να πάει να παίξει μπάλλα, τώρα άλλαξε συμπεριφορά. Μπαίνει «ἀκροποδητί» και άθροβρα, λέει «καλησπέρα», ρωτά «πως είσαι μπαμπά;» και δηλώνει πως άποψε δεν θα βγει έξω αλλά θα μείνει για να διαβάσει και να σου κάνει παρέα. Είναι και τα τηλεφωνήματα των φίλων που ρωτάνε για την πολύτιμη υγεία σου.

Πολύ συγκινητικά όλα αυτά και τα απολαμβάνεις. Άντιλαμβάνεις ότι έγινες το επίκεντρο του ενδιαφέροντος συγγενών και φίλων και αυτό κολακεύει τον έγωισμό σου. Σκέφτεσαι: «Με αγαπούνε λοιπόν τόσο και δεν το είχα υποψιαστεί! Φαντάζομαι πόσα στεφάνια, σαν πεθάνω!» Άλλά άμέσως παίζεις ταμπούρο με τα δάχτυλα πάνω στο κομοδίνο για να χτυπήσεις ξύλο.

Δεύτερον: Το «άνεθύνο». Λές: «είμαι άρρωστος, το βλέπετε, κάμμετε ότι καταλαβαίνετε». Και απλώνεις την άριδα σου ξέγνοιαστος. Και βλέπεις ότι, ενώ άλλοτε οι δικό σου φόρωναν έλες τις φροντίδες του σπιτιού στην καμπούρα σου, τώρα άναπτύσσουν πρωτοβουλία και δραστηριότητα άξιοθαύμαστη. Κάνουν «κατανομή εργασίας» και όλα τακτοποιούνται στην εντέλεια και στο άψογο σόυσε, σε τέτοιο σημείο μάλιστα που κάπως θίγεται από μέσα σου, νιώθοντας τον έαυτό σου περιττό και σκέπτεσαι αν θα τους ξαναπετάξεις άλλη φορά εκείνο που συνήθιζες να λές: «δεν ξέρω τί θα γίνετε έλοι έδω μέσα αν λείψω έγω!» Πάντως στο βάθος όλα αυτά σε ικανοποιούνε και απολαμβάνεις ακόμη καλύτερα την ξεγνοιασιά του «άνεθύνου».

Άκόμη και από το γραφείο σου τηλεφωνήσαν πως η δουλειά πάει ρολόι και να μη διαστής να πās αν δεν γίνεις εντελώς καλά. Κι από δω ξένοιαστος λοιπόν, Μονάχα το «σκότωμα» της

ώρας σε άπασχολούσε μέχρι την ώρα που βλέπεις στην πόρτα τον φίλο σου του διπλανο διαμερίσματος που ήρθε να σου ξαναπαεί «περαστικά», αυτή τη φορά όμως με το τάβλι υπό μάλης.

Σκέφτεσαι να παρατείνεις όσο πιό πολύ γίνεται αυτή την ειδυλλιακή κατάσταση της μακαριότητας, αλλά φαίνεται πως το παρακάνεις, γιατί κάποια μέρα ή συμβία σου σου ύπενωμίζει διακριτικά ότι είναι καιρός να βγεις να πάρεις λίγο άέρα για να της δοθεί ή ευκαιρία να αερίσει και να συμμαζέψει λίγο το σπίτι.

Έτσι αποχωρίζεσαι τη γρίπη χωρίς καμία, τόσο μάλιστα, που άποχαιρετώντας την παρή λίγο να πεις «εις το έπανιδειν».

ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΔΟΚΙΜΟΥ
Μυσοπολινός

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΜΟΥ ΣΠΙΤΙ

Χρόνια ζω πολλά στην ξενιτειά. Γνώρισα ώραιους τόπους και νέα πρόσωπα πολλά και καλά, έδημιούργησα δικός μου άνθρωπος λατρευτός και όμως παρ' όλα αυτά πολύ συχνά στον ύπνο μου πετάω σε τόπους μακρινούς. Στόν τόπο που γεννήθηκα, στόν σπιτι μου το πατρικό με τους καλούς μου γονείς και τα πολύ πιό μεγάλα άδέλφια μου, που με περιποιούνται στοργικά στα χρόνια μου το παιδικά.

Η παρουσία των πολλών συγγενών και φίλων στό σπιτι μας τό γεμίζε χαρά και γέλιο. Δυστυχώς όμως ήταν της μοίρας γραφτό να χωριστούμε έλοι. Η τύχη μας έστειλε μακριά στην ξενιτειά, μäs σκόρπισε ανελέητα σαν άχυρα στ' άλώνι και ζήσαμε χρόνια άτέλειωτα ό ένας μακριά απ' τόν άλλο.

Φαίνεται όμως ότι τα τόσα χρόνια χωρισμού δεν μπόρεσαν να με κάνουν να λησμονήσω το πατρικό μου σπιτι, και την πατριδα αλλά και τα αγαπημένα μου πρόσωπα. Είναι θέλημα Θεού φαίνεται γι' αυτό και πολύ συχνά στόν ύπνο μου βρίσκομαι άλλοι, σε άλλα μέρη, σε πολύ πιό ώραια, σε νοσταλγικά, στα μέρη της αγαπημένης πατριδας. Έκει πού πρωτόειδα τό φως του ήλιου. Έκει πού διδάχτηκα τα πρώτα παιδικά μου δήματα και πρωτοαισθάνθηκα τα χάδια των γονέων μου.

Στό σπιτι μου το πατρικό, τό σπιτι που γεννήθηκα.

Ηλ. Ν. Σαρδέλλη
τό γένος Θ. Φούντα

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ANNA ΚΑΦΟΓΛΟΥ

Σήμερα παρουσιάζομε από τη στήλη αυτή, την κ. Άννα Καφόγλου, Έλληνοαμερικανίδα ποιήτρια, έγκατεστημένη στό LEXINGTON, KENTUCKY. Έίχαμε την ευτυχία να τη γνωρίσουμε, ως και τόν άείμνηστο σύζυγό της, έδω και 20-22 χρόνια, όταν πρωτοεπισκέφθηκα την πόλι των.

Η κ. Καφόγλου έγεννήθη στην Τρίγλια της Μικράς Άσίας και έφοίτησε στα περίφημα Έκπαιδευτήριά της, συμπεριλαμβανομένου και του Γυμνασίου.

Ο πόλεμος με έστέρησε την Πανεπιστημιακή μόρφωση την όποιαν θα μοι έδιδον οι πλούσιοι τότε γονείς μου» μäs γράφει ή κ. Καφόγλου.

Έγνώριζε όλίγα Γαλλικά και Άγγλικά πριν έλθη στη χώρα του Κολόμβου. Ύπανδρεύθη τόν Εδστάθιον Καφόγλου και μαζί του ήλθε στην Άμερικη τό 1922, λίγο πρό της Μικρασιατικής καταστροφής.

Έκαλλιέρησε την Άγγλική γλώσσα και έδίδαξε την Έλληνική στα παιδιά της. Με τόν «Έθνικόν Κήρυκα» συνδεόμεθα από της ήμέρας της εκδόσεώς του. Ο σύζυγός μου ήτο συνδρομητής του από πριν της ελεύσεώς μου εις την Άμερικην. Πολλάκις ό «Έθνικός Κήρυξ» έδημοσίευσε συνεργασίαν μου και διά τās πρόσδους τών παιδιών μου γράφει ή Κα Καφόγλου.

Η Κα Καφόγλου έγραψε ένα ποιήμα με τόν τίτλο «Νοσταλγία» και τό όποιο αφιέρωσε «στη χαμένη μας Πατριδα, Τρίγλια της Μικράς Άσίας»:

Ένα άλλο ποιήμα πού έγραψε για την Ημέρα των Μνημοσύνων ή Κα Καφόγλου, τό παραθέτομε:

Σεις πού κοιμάσθε τόν ύπνο (σας τόν αιώνιο Κι' ή σιγαλιά του τάφου, την ήσυχία σας χαρίζει) Μή σās ταραξάνε τα λούλουδα (και τα θερμά μας δάκρυα πού με αυτά ή αγάπη μας τό μνημα σας στολίζει).

Είναι ή μέρα αυτή για τό μνημόσυνο είναι ό χρόνος πού μäs φέρνει (πιό κοντά σας είναι ό ψίθυρος της αύρας και τό θρόσισμα πού σμίγουν στην αγάπη μας, (τη φέρουν πιό σιμά σας. Εις τα πουλιά πού κελαϊδούν (γλυκόλαλα στη ροδοστέφανη αυγή μέσα (στη φύσι για να γλυκάνουν τόν πόνο, του (χωρισμού την πίκρα και τα θερμά τα δάκρυα, για

(σας πόχουμε χύσει. Είναι γλυκό τό μοσχολίδανο και τό Τρισάγιο πού ψάλλει ή (έκκλησία ειν' τό βουδο μας, τό κρυφό (νεφηλητό πού είναι θερμό και τρυφερό θγαλμένο μέσ' απ' τα σπλάγγ (χα τής καρδιάς μας. Και τώρα πού τα όνειρά σας (σούσανε και παύσανε οι πόνοι της πρόσ (καιρης ζωής σας. Μή σās ταραξομε την νεκρι (κή ήσυχία σας ως γρίνη μόνο ή αγάπη μας, (βροσολα στην ψυχή σας.

Η Άννα Καφόγλου παρουσιάζει μεγάλη κοινωνική δράση στό πόλι πού μένει. Ο Άμερικανικός Τύπος έγραψε πολλές φορές για τα έπιτεύγματά της. Στην 25ην επέτειο των Μητέρων του Πολέμου, ό κ. THOMAS UNDERWOOD JR. ό κύριος όμιλητής της βραδύας προσέφερε την κλειδα της πόλεως εις την πρόεδρον του Όργανισμού Καν Άννα Καφόγλου διά τās προσφερθείσας ύπηρεσίας εις τούς άθθενεις άπομάχους. Είναι μέλος του EASTERN STAR του Όργανισμού τών Γυναικών Ψυχοφόρων, και του ART GROUP του Πανεπιστημίου Κεντώου. Η Κα Καφόγλου επιδιόεται λίαν έπιτυχώς και στη ζωγραφική. Είναι μητέρα τριών τέκνων, του Μιλτιάδου με εξέχουσα θέσι στην Όμοσπονδιακή Κυβέρνησι, τό Βασιλείου της κ. Έλένης Άνθρακοπούλου Ψυχιάτρου κοινωνιολόγου.

Από τη στήλη αυτή άπευθύνομε όλόθερα συγχαρητήρια στην Κα Άννα Καφόγλου.

Κ. ΠΑΠ.

Τό Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου της άπευθύνει τα πλέον θερμά συγχαρητήρια.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1978

Θερμώς ευχαριστών διά τās ευχάς σας, εκ ψυχής άντεύχομαι πāsαν ευλογίαν και χάριν παρά του Σαρκωθέντος εν Βηθλεέμ Σωτήρος του Κόσμου Χριστού.

Έπ' ευκαιρία δεχθήτε συγχαρητήρια και ευχαριστίας διά την ώραιαν περιγραφήν της συγκινητικής έκδρομής σας εις την Τρίγλια, ή όποια έδημοσιεύθη στην εφημερίδα σας. Άν τόσο μäs συγκινη ή όλιγοήμερος έπισκεψις της έπιγειού Πατριδος μας, άναλογίζομαι, πόσο άμέτρητη χαρά θα μäs δώσει, ή αιώνια έγκατάστασίς μας στην Ουράνια Πατριδα μας; Άλλ' εύχομαι, τό Θεο Βρέφος να μäs χαρίσει πάλι, και της έπιγειού και της ουρανίου Πατριδος την άπόλαυση.

Άρχιμανδρίτης Γρηγόριος Παπουτσόπουλος

Η ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑ

Νά τα κι πάλε οι Τριγλιανοί μαζεύτικασι να κόψου ντή Βασιλοπιττα του Συλλόγου ντουνα.

Ήτανε κάμποσος κόσμος. Οδίοι οι Τριγλιανοί καλοντήμενοι σωστά Τζόδενα.

Οί Τριγλιανές καλοντήμενες με τα καλά ντουνα με τις γούνες τουνα. Πρέφος και λιμπή.

Ήτανε ό γιατρός ό Τσίτερ ό άνεψιδός του Δεσότη μας, ήτανε του Άρμόδιου τα παιδιά ή Φωφώ και ή Χαρίκλεια του Μουνκανιώτη, ή γιατρέσσα ή Τσάκωνα, ό Κουνκούρας ό Άρσιτείδης με ντή ιναίκα ντου και την κόρη ντου ντή δασκάλισσα και έλο του τό σόι. Τα παιδιά του Μητσάου, ή Σμαρώ του Παπαγιώργη, ή Θρέψη ή κόρη του Άναστάση του Μπόλκα, ό Φώτης της Μαρίας της Φωτάκαινας και άλλοι πολλοί.

Άπε ντή Ν. Τρίγλια ήτανε τό Κοτσό του Μισοκόλη με ντή ιναίκα του, τό Γιоргό του Κίγγολη πού πήρε και ντόν παρὰ της πίττας. Νά είμαστε γεροί να πάμε και του χρόνου.

ΚΑΤ. ΣΑΡΡΗ

ΤΟ ΚΩΣΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την 1η σελ. Φράγκου, ό κ. και ή κ. Σκαρλάτου, ό κ. και ή κ. Παλπατζή Άλεξ.

Τό νόμισμα έπεσε στα μέλη του Συλλόγου. Τό πρώτο τεμάχιο της πίττας ήταν στόν Άγ. Βασίλη, τό δεύτερο στο Σύλλογο Τριγλιανών Θεσσαλονίκης, τό τρίτο στο Παρρητήμα Ν. Τρίγλιας και τό τέταρτο στην Ραφήνα. Μετά έγινε διανοή σ' όλους τούς καλεσμένους. Δόθηκαν και διάφορα δώρα - λαχνοί. Τό γλέντι κράτησε μέχρι τα μεσάνυχτα.

ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ - ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος την 3 Φεβρουαρίου 1979, έγινε τό κόψιμο της Βασιλοπιττας ως και ό έτήσιος χορός του Παραρτήματος του Συλλόγου μας, στην ΝΤΙ-ΣΚΟΤΕΚ του συμπατριώτη μας κ. Μήτσου Γαβριήλ στη Ν. Τρίγλια.

Στην ώραία αυτή έορταστική εκδήλωση παρευρέθηκαν μεταξύ των άλλων, ό πρόεδρος της Κοινότητας Ν. Τρίγλιας μετά των Συμβούλων του, σύσσωμο τό Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης ως και τό Διοικητικό Συμβούλιο του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας καθώς και πλήθος εκλεκτών συμπατριωτών μας μετά των οικογενειών των.

Μετά την προσφώνηση και τις ευχές προς όλους για τόν καινούργιο χρόνο με όμιλητές τόν πρόεδρο του Παραρτήματος του Συλλόγου Τριγλιανών κ. Καραγιάννη Γεωργίου, τόν γεν. γραμμ. τού Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης κ. Σακελλαριδη Σταύρου ως και τόν πρόεδρο της κοινότητας Ν. Τρίγλιας κ. Μπαμπαροξή Νικολάου, ό όποιος έκυψε και την πίττα τό χειρό νόμισμα της όποιος έπεσε στην κ. Σοφούλα Παν. Μήτσου.

Ακολούθησε χορός με πολύ ρέφι και πολύ ένθουσιασμό.

Στη μεγάλη έπιτυχία της εκδήλωσης αυτής συνέβαλε άποτελεσματικά ή έξοστη πατριωτική άτημψαιρα, ή μεγάλη αγάπη όλων τών συμπατριωτών προς τόν Σύλλογό μας και ιδιαίτερα ή δραστηριότητα όλων τών μελών του Παραρτήματος του Συλλόγου Τριγλιανών Ν. Τρίγλιας.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ο έτήσιος άποκρηάτικος χορός του Κεντρικού Συλλόγου Τριγλιανών Θεσσαλονίκης έγινετό έφέτος την Κυριακήν 25-29 εις ευρύχωρον και άνετον αίθουσαν του Ξενοδοχείου ΚΑΨΗΣ της πόλεως μας.

Μέσα σε άτιμόσφαιρα μεγάλου ένθουσιασμού και πολύ κροφιο, έκόπη από τούς ήχους εκλεκτής όρχήστρας, οι συμπατριώται μας έγλέντησαν μέχρι τα ξημερώματα της έπομένης ήμέρας.

Τόν έτήσιον άποκρηάτικον χορό του Συλλόγου μας έτίμησαν με την παρουσία των προσωπικώς ό ύφυπουργός Οικονομικών κ. Μπασκοδής Παναγιώτης, ό ύφυπουργός Συγκοινωνιών κ. Μούτσας Γεώργιος, ό βουλευτής Χαλκιδικής κ. Ξανθόπουλος Άθανάσιος, ό πρόεδρος της Κοινότητας Ν. Τρίγλιας κ. Μπαμπαροξής Νικολάος, ό πρόεδρος του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας του Συλλόγου μας κ. Καραγιάννης Γεώργιος μετά των Συμβούλων του ως και εκλεκτοί συμπατριώται με τα τών οικογενειών των εκ Θεσσαλονίκης, Ν. Τρίγλιας και Ραφήνας.

Κατά την διάρκεια του χορού έγινετό λαχειοφόρος άγορά από εκλεκτά δώρα, προσφορά πολλών καταστηματαρχών συμπατριωτών μας ως και φίλων του Συλλόγου μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τό Διοικητικό Συμβούλιο του Ποδοσφαιρικού Συλλόγου Ν. Τρίγλιας ευχαριστεί θερμώς τούς συμπατριώταις μας Ραφήνιώταις, Τριγλιανούς και Θεσσαλονικείς διά την άγοράν των λαχείων προς ένίσχυση του Ποδοσφαιρικού Συλλόγου Ν. Τρίγλιας.

Έπίσης τό Δ.Σ. του Π.Ο.Γ Ν. Τρίγλιας ευχαριστεί θερμώς τό Παράρτημα του Συλλόγου Τριγλιανών Ν. Τρίγλιας διά την οικονομικήν του ένίσχυση προς την ομάδα.

Έπιστολή

Άθήνα 14 Σεπτεμβρίου 1978

Πρός τόν Σύλλογο Τριγλιανών Κορινθών 21, Θεο)νίκη Κύριε Πρόεδρε,

Έλαβα έγκαιρως την έπιστολή σας τις 7-8-78 και τό τελευταίο φύλλο της εφημερίδας σας πού είκατε την καλή εμπνευση να μου στείλετε και έσωκλειώ διακόσιες (200) δραχμές για τό δικαίωμα έγγραφής στό Σύλλογό σας και τη συνδρομή μου για ένα χρόνο στην εφημερίδα σας.

Διάβασα με συγκίνηση τό περιεχόμενο των «Τριγλιανών Νέων» και ός συχαίρω για την ώραια ιδέα της εκδόσεώς τους και αυτό γιατί διαβάζοντας τα άκουσ συμπαθητικές φωνές πού δονούνται από την ίδια άθεράπευτη νοσταλγία για την άλσμονήνη πατριδα. Έτσι και οι νέοι θα μάθουν ν' αγαπούν και να μη ξεχνούν την πατριδα των γονέων τους. Άκόμη δίνει ή εφημερίδα σας χρήσιμο υλικό στόν ιστοριογράφο πού θα θελήσει ν' άσκο-

ληθεί με την ιστορία και τα ήθη και έθιμα της παλαιάς, άνθούσης άλλοτε, έλληνικής κομπολέως της Βιθυνίας.

Έγώ γεννήθηκα στην Κωνσταντινούπολη, αλλά έπισκέφθηκα την γενέτειρα τού πατέρα μου Θεοφάνη Γκικάδη, τό 1909, τόν χρόνο πού έγινε ή ανακήρυξη του τουρκικού Συντάγματος. Και θυμάμαι την έπισκεψη στο χωριό του του μητροπολίτη Χρυσόστομου, πίν πανηγυρική ύποδοχή πού τού έγινε από τούς Τριγλιανούς και τα έξαλλα (Ζήτω) για την χρυσή έποχή έλευθερίας και ίσοπολιτείας πού έπιγγέλειτο στους ραγιάδες ή επανάσταση των Νεοτουρκικών...

Ευχόμαστε τώρα ό,τι πάθουμε να μäs γίνουν μαθήματα για ν' άντιμετωπίζομε στο μέλλον όλόψυχα, σαν ένας άνθρωπος, τις μόρες πού είναι θαρρείς γραφτό να βρίσκουν κάθε τόσο τό Γένος μας.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ Θ. ΓΚΙΚΑΔΗΣ Πλατωνά Χρ. Σμύρνης 10 Νέα Σμύρνη - Άθήνα

Η Σοφία Καλαφάτη, άδελφή του άείμνηστου Χρυσοστόμου Σμύρνης και σύζυγος του κ. Νικ. Σοφοκλέους

ΚΑΤ. ΣΑΡΡΗ